

Semblança

Feliu Formosa

Són amples els camins

A tu alma se iba
por caminos anchos.

Són amples els camins que, sota el sol, van posar davant meu indrets feliços
on canta un gall rere una tanca amb heura,
que mig amaga arbres empolegats
de pols urbana, i la teulada amb molsa.
Són amples perquè hi càpiga "anhel
d'allò que vaig tenir sense saber-ho.
Ample és el pont, i molt alt. Allà baix,
els horts minúsculs, les barraques fràgils,
l'espantaocells, la casa emblanquinada,
i els oreigs que em penetren tan endintre.
És la visita que hom voldria estada:
són els camins oberts, els camins amples
vers l'ànima que encara no els sap tots.
Fem un descans vora la llar dels avis,
entre arbres nans i gespa discontinua.
Camins reals de l'ànima real,
camins de somni quan te'ls veig als ulls.